
Etika: Lékař nemůže být deviant

Etika: Lékař nemůže být deviant

Praha - Pokud se student medicíny odvolává na psychickou poruchu, vyvstává otázka, zda by měl v budoucnu vykonávat lékařské povolání, soudí Petr Příhoda, vedoucí ústavu lékařské etiky 2. lékařské fakulty Karlovy univerzity v Praze.

Jaký má na případ stále studující medičky Odlevákové pohled lékařská etika?

Chci zdůraznit, že kauzu znám jen z médií, nejsem kompetentní tu dívku posuzovat. Ale obecně lze říci, že lékař by měl být psychicky trvale komponován tak, aby mohl vykonávat svoji profesi bez nějakých psychických excesů. Nároky na lékaře by měly být stejné jako třeba na pilota letadla.

Tedy pokud je někdo zbaven viny za vraždu pro svou nepřičetnost, může být v budoucnu lékařem?

Je otázka, zda je s tou poruchou schopen povolání vykonávat. Psychopatologický nález soudních znalců by měl být předmětem úvahy pedagogické komise fakulty. Závažné osobnostní indispozice se mohou stát překážkou k dokončení studia. Mají školy dostatečně propracovaný „filtr“ na podobné poruchy?

Předpokládá se, že za šest let studia se osobnost studenta dostatečně projeví. Není-li řádně psychicky komponovanou osobností, promítne se to - zpravidla není schopen dostát nárokům studia. I během praxe se můžou projevit, výjimečně se to i stává, deviantní osobnostní rysy.